

ת"פ 46687/12/18 - מדינת ישראל נגד אריאל אלמלח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46687-12-18 מדינת ישראל נ' אלמלח
תיק חיצוני: 516865/2018

בפני מאשימה
נגד נאשם
כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל
אריאל אלמלח
ב"כ המאשימה: עו"ד שי עציון
ב"כ הנאשם: עו"ד עמית בר
החלטה

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון הכולל שבעה אישומים. בששת האישומים הראשונים הואשם הנאשם בעבירות מרמה, ניסיון למרמה והוצאת שיק ללא כיסוי שבוצעו כלפי קורבנות שונים שאותם הכיר הנאשם בנסיבות חברתיות. באישום השביעי מואשם הנאשם בארבע עבירות שימוש במרמה, עורמה או תחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] תשכ"א-1961, בשל כך שלא דיווח לרשויות המס על הכספים שאותם קיבל במרמה ועל כך שהחל לעסוק בעיסוקו העבריני.
- הצדדים ערכו ביניהם הסדר דיוני שבמסגרתו הוסכם כי הנאשם יודה במיוחס לו באישומים 1-6 לכתב האישום המתוקן ויורשע, ואילו ביחס לאישום השביעי, שעניינו עבירות המס, יהיה רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות ולבקש לבטלו, ובית המשפט יכריע בעניין זה לאחר שישמע את טענות הצדדים.
- ביום 17.11.19 דחיתי את בקשתו של הנאשם שהוגשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, להורות למאשימה להעביר לעיונו מסמכים ופרטים על הגשת כתבי אישום וסגירת תיקים ומדיניות האכיפה בעבירות דוגמת כתב האישום הנוכחי, בהן הרווח הכלכלי התקבל כתוצאה מעבירות גניבה או מרמה מזדמנות, שלא נשאו אופי של עסק, במטרה לבסס טענת אכיפה בררנית. הבקשה נדחתה על רקע קיומה של מדיניות אכיפה בנושא שעוגנה בהנחיית פרקליט המדינה, ומשלא הועמדה תשתית ראייתית ולו ראשונית לקיומה של אפליה פסולה.
- לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי. לבקשה צורפו ארבעה כתבי אישום שהוגשו לאחר שפורסמה הנחיית פרקליט המדינה, ובהם הואשמו הנאשמים בעבירות בעלות אופי כלכלי אך לא הועמדו לדין בגין עבירות מס. נטען כי כתבי אישום אלה מעמידים תשתית לכאורית ראשונית לאכיפה בררנית המצדיקה את העברת הנטל לתביעה בדרך של הצגת נתונים על אודות כתבי אישום שהוגשו בעבירות דומות לאלה שבהן מואשם הנאשם. ב"כ הנאשם צמצם בקשתו לכתבי אישום שהוגשו לבית המשפט הכלכלי בלבד על ידי פרקליטות מיסוי וכלכלה בלבד.

5. המאשימה מבקשת לדחות את הבקשה. בטיעון שנשמע לפני בעל פה ובהשלמת הטיעון הכתובה שהוגשה נטען כי כתבי האישום שאליהם הפנה ב"כ הנאשם התייחסו לתיקים שנחקרו זמן ארוך לפני גיבוש הנחיית פרקליט המדינה, וכי ללא תשתית חקירתית מתאימה, לא ניתן לקיים את הנחייה ולהגיש כתבי אישום בעבירות מס. כן נטענו טענות נקודתיות ביחס לנסיבות חלק מכתבי האישום.

המאשימה הציגה שישה כתבי אישום בעבירות בעלות אופי כלכלי שהוגשו לאחר פרסום ההנחית פרקליט המדינה ואשר כללו אישומים בעבירות מס.

בהשלמת הטיעון בכתב נטען כי בכל תיק שבו מתקיימים התבחינים שנקבעו בהנחיית פרקליט המדינה, נוהגת המדינה לבדוק האם העבירות שביצע הנאשם מקימות חבות במס, וככל שמתקיימים תנאי ההנחיה אף נשקלת הגשת כתב אישום בעבירות מס, תוך בחינת קיומה של תשתית ראייתית המקימה סיכוי סביר להרשעה בעבירות אלה. המאשימה טענה כי כך אירע בפועל באחד מתוך ארבעת התיקים שעליהם נסמכה הבקשה לעיון חוזר, פרשת מוטולה. בהשלמת הטיעון הכתובה המאשימה לא התייחסה באופן קונקרטי ליתר התיקים.

לנוכח האמור המאשימה ביקשה לדחות את הבקשה לעיון חוזר.

6. החלטה זו ניתנת בהמשך להחלטתי מיום 17.11.19, ובהתאם לעקרונות שפורטו בה.

7. לכאורה, שלושה מתוך ארבעת כתבי האישום שאליהם התייחסה הבקשה לעיון חוזר עומדים בתנאים הטכניים שנקבעו בהנחיית פרקליט המדינה.

ככל שהדבר נוגע לכתב האישום בפרשת "נגב קרמיקה" הרי שדי בהצהרתה של המאשימה לפיה נשקלה האפשרות לכלול בכתב האישום גם עבירות מס, והדבר לא נעשה משיקולים ראייתיים, כדי לבסס הבחנה עניינית בין הנאשמים באותו התיק לבין הנאשם בתיק הנוכחי, ולשלול טענה של התנהלות שרירותית בניסוח כתבי האישום.

כתב האישום בפרשת גורטובוי ושניאורסון אמנם עוסק בהיקפי כספים גדולים מאוד, ואולם העבירות שבביצוען נאשמים הנאשמים מתייחסות לפעילותם בתוך תאגידים ולא לרווחים שהפיקו בעצמם כתוצאה מביצוע העבירות. אף אם ניתן היה להניח שהנאשמים הפיקו גם רווחים אישיים, כתב האישום אינו מפרט אם אמנם היו כאלה וככל שהיו- מה היקפם ביחס לנאשמים עצמם. לפיכך לא ניתן להשוות בין עניין זה לעניינו של הנאשם. הוא הדין ביחס לפרשת נתיבי ישראל.

אשר לכתב האישום בפרשת אוסם, הרי שהיקפי ההכנסות שהתקבלו כתוצאה מביצוע עבירה כפי שמפורט בכתב האישום אינו מגיע לגובה ההכנסות המחייב הגשת כתב אישום בעבירת מס על פי הנחית פרקליט המדינה.

8. אל מול כתבי אישום אלה, הנבדלים, כל אחד בדרכו, מעניינו של הנאשם, עומדים כתבי אישום לא מעטים שהוגשו על ידי המאשימה בפרשיות אחרות, בהן הואשמו נאשמים שהפיקו רווח כספי משמעותי כתוצאה מן העבירות שביצעו, והועמדו לדין גם בגין עבירות מס, באופן שעולה בקנה אחד עם הנחית פרקליט המדינה. בין אלה נכללים גם כתבי אישום המתייחסים לעבירות מרמה שבוצעו שלא במסגרת "עסקית", כמו העבירות שביצע הנאשם.

9. לנוכח האמור מצאתי כי גם כעת לא הורם הנטל הראשוני להוכיח כי המאשימה נוהגת בשרירות באישום בעבירות מס שיוחסו לנאשם, אשר יצדיק חיוב המאשימה במסירת מידע נוסף, ולפיכך לא מצאתי לשנות מהחלטתי. הבקשה לעיון חוזר נדחית.

10. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

11. המשך הדיון כפי שנקבע.

ניתנה היום, א' שבט תש"פ, 27 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.